

Drejer: Jeg turde maaffee tillade mig at henvende det Spørgsmaal til den høitærede Minister, om Regjeringen anseer det for aldeles ugjorligt for Eiden at gaae ind paa nogen Forandring, der gaaer ud paa at indrømme /enhver Kjøbstadindvaaner, der svarer eller paa- lignes Bidrag til Communen, Stemmeret ved Repræsentationsvalgene.

Indenrigsministeren: Jeg maa dertil bemærke, at Udkastet ligesom indrømmer denne Ret for enhver Commune, der ønsker den, og at det forekommer mig, at det hele Spørgsmaal har megen liden praktisk Betydning. Naar man nemlig abstraherer fra alle de smaa næringsdrivende Borgere, vil det jo være forholdsvis saaa Ubemidlede, om hvis udvidede Valgret her bliver Spørgsmaal. Naar man altsaa stiller Sagen saaledes: „Enhver, der paalignes Bidrag af Formue og Leilighed til Communen, skal være stemmeberettiget,“ saa staaer det jo til Communalbestyrelsen, ved ikke at paaligne Bidrag, at udelukke saaa Mange, som den finder det tilraadeligt, fra Valgretten. Naar der saaledes, hvad der idetmindste vil være Tilfældet i de almindelige Kjøbstæder, er Spørgsmaal om et halvt hundrede Personers Bidrag af 1 Rd. eller 4 Mk. pr. Hoved, saa er den hele Gjenstand kun 40—50 Rd. Men jeg maa iøvrigt gjentage, at det staaer jo til enhver Communalbestyrelse at indrømme Alle, der svare Afgift efter Formue og Leilighed, Ret til at vælge, og jeg skulde troe, at de fleste Communalbestyrelser ville vælge den Udvei, som den ærede Rigsdagsmand antydede, af den Grund, jeg tilføiede: at det jo altid staaer til dem, hvem de ville paaligne Bidrag.

Drejer: Jeg skal dertil blot bemærke, at der netop forekommer mig at være noget meget Misligt i at gjøre Berettigelsen afhængig af de enkelte Communalbestyrelser, og at man under en saadan Ordning kunde tænke sig det besynderlige Tilfælde, at en Communalbestyrelse i en Kjøbstad fassatte det alleryderste Beløb, som den paa nogen Maade kunde, medens andre Bestyrelser brugte den allerliberaleste Fremgangsmaade i denne Henseende, hvilket vilde gjøre et meget uheldigt Indtryk, saavidt

jeg skønner, paa de forskjellige Kjøbstæders Befolkning og fremfalde en Misforholdelse med Loven, hvorved det tilsigtede Gode ved Forandringen maaffee i høj Grad vilde modarbejdes. Det var af dette Hensyn, at jeg troede, at det vilde være at foretrække, forsaavidt det kunde gennemføres, at give den almindelige Bestemmelse, at Enhver, der svarede Bidrag, skulde have Stemmeret, fremfor at give den Bestemmelse, som Lovudkastet indeholder.

Indenrigsministeren: Men netop den samme Forskjel vilde jo opstaae, naar en Communalbestyrelse besluttede ikke at paalægge smaa Bidrag til Communen, men først begynde med saadanne Ydere, hvem der kunde paalægges Bidrag af en vis Størrelse, f. Ex. 1 Rd. eller 9 Mk. eller 2 Rd.

B. Christensen: Jeg skal blot tillade mig at rette et Spørgsmaal til den ærede Indenrigsminister. I Motiverne til denne Smule Lov har man i mange Retninger paaberaabt sig de ommeldte Betænkninger fra forskjellige Autoriteter; men man faaer i Grunden ikke stort andet ud om dem, end at saa og saamange have sagt Ja, og saa og saa mange have sagt Nei. Da det jo vilde være interessant at see disse Betænkninger, skulde jeg, for at de muligen kunde komme til at benyttes, og ialfald for at de kunne være kjendte, forsaavidt man maatte ville stille Endringsforslag, forespørge hos den ærede Minister, om han ikke maatte finde det passende, enten at fremlægge disse Betænkninger til Thingets Medlemmers Afbenyttelse, eller at meddele os et Uddrag af deres Indhold, om hvilket vi jo nu slet ikke kunne gjøre os nogen Forestilling uden netop, at der er saa og saa mange Erklæringer i den ene Retning, og saa og saa mange i den anden; men om de ere støttede paa Grunde eller slet ikke støttede paa Grunde eller slet støttede, derom kunne vi ingen Mening have.

Indenrigsministeren: Jeg skal med største Fornøielse foranledige, at samtlige Erklæringer, der ere i Ministeriets Bærg, blive fremlagte paa Thingets Bord, idet jeg forudsætter, at der ikke vil være Noget til Hinder